

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ สายกรุงเทพ ๆ – ตรัง – พัทลุง – คลองพรวน (สงขลา) ตอนบ้านไสปราบ – บ้านหว้ยทรายขาว

W.A. bet bed

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม ราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๔ สายกรุงเทพ ๆ –ตรง–พัทลุง–คลองพรวน (สงขลา) ตอนบ้านใสปราบ–บ้านหว้ยทรายขาว ในท้องที่อำเภอเมืองตรง จังหวัด ตรง และอำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ที่ ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทย และข้อ ๗๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนด แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ สายกรุงเทพ ๆ-ตรัง -พัทลุง-คลองพรวน (สงขลา) ตอนบ้านใสปราบ-บ้านห้วยทรายขาว พ.ศ. ๒๕๒๘"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ สายกรุงเทพฯ-ตรง-พัทลุง-คลองพรวน (สงขลา) ตอนบ้านใสปราบ-บ้านหัวยทรายขาว อยู่ในท้องที่อำเภอเมืองตรง จังหวัดตรง และอำเภอ เมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง มิส่วนกว้างของแนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดิกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให**้รัฐ**มนตริว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราช โองการ พลเอก ป. ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๗๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาลบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ ในการสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ สายกรุงเทพ ๆ-ตรงั-พัทลุง-คลอง พรวน (สงขลา) ตอนบ้านใสปราบ-บ้านหัวยทรายชาว ในท้องที่อำเภอเมืองตรง จังหวัดตรง และอำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ที่ ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืน อสังหาริมทรัพย์เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะ สร้างไว้ก่อน ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้